

32004L0056

L 127/70

EUROPOS SĄJUNGOS OFICIALUSIS LEIDINYS

2004 4 29

TARYBOS DIREKTYVA 2004/56/EB

2004 m. balandžio 21 d.

iš dalies keičianti Direktyvą 77/799/EEB dėl valstybių narių kompetentingų institucijų tarpusavio pagalbos tiesioginio apmokestinimo, tam tikrų akcizo mokesčių ir draudimo įmokų apmokestinimo srityje

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

dėl praktinių arba teisinių priežasčių negali suteikti tokios pačios informacijos.

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 93 ir 94 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) 1977 m. gruodžio 19 d. Tarybos direktyva 77/799/EEB dėl valstybių narių kompetentingų institucijų tarpusavio pagalbos tiesioginio apmokestinimo, tam tikrų akcizo mokesčių ir draudimo įmokų apmokestinimo srityje ⁽³⁾ nustatė pagrindines valstybių narių administracinio bendradarbiavimo ir informacijos mainų taisykles, kuriomis siekiama nustatyti ir užkirsti kelią mokesčių vengimui bei sukčiavimui ir įgalinti valstybes nares teisingai nustatyti apmokestinimo dydį. Būtina šias taisykles tobulinti, plėsti ir modernizuoti.
- (2) Jei valstybė narė atlieka tyrimus informacijai gauti, kurios reikia, kad galėtų atsakyti į pagalbos prašymą, turėtų būti laikoma, kad tokia valstybė dirba savarankiškai; tokiu būdu informacijos rinkimui bus taikomas tik vienas taisyklių rinkinys ir tyrimo procesas nebus vilkinamas.
- (3) Norint, kad kova su sukčiavimu mokant mokesčius būtų veiksminga, valstybė narė, gavusi iš kitos valstybės narės informaciją, neturėtų prašyti leidimo atskleisti tokią informaciją viešo nagrinėjimo metu arba teismo sprendimuose.
- (4) Turėtų būti suprantama, kad valstybė narė neprivalo atlikti tyrimų informacijai gauti, kurios reikia, kad galėtų atsakyti į pagalbos prašymą, jei jos įstatymai arba administracinė praktika draudžia jos kompetentingai institucijai atlikti šiuos tyrimus arba rinkti šią informaciją.
- (5) Turėtų būti leidžiama valstybės narės kompetentingai institucijai atsakyti suteikti informaciją arba pagalbą, jei tokios informacijos arba pagalbos prašanti valstybė narė

- (6) Atsižvelgiant į kai kuriose valstybėse narėse galiojančius teisinius reikalavimus pranešti mokesčių mokėtojai sprendimus ir priemones, susijusias su jo mokėtiniais mokesčiais, taip pat atsižvelgiant į su tuo susijusius mokesčių inspekcijų patiriamus sunkumus, įskaitant atvejus, kai mokesčių mokėtojai persikelia į kitą valstybę narę, pageidautina, kad tokiomis aplinkybėmis mokesčių inspekcijos galėtų paprašyti valstybės narės, į kurią persikėlė mokesčių mokėtojas, mokesčių inspekcijos pagalbos.
- (7) Kadangi vieno arba daugiau asmenų, turinčių mokėti keliose valstybėse narėse nustatytus mokesčius, mokesstinė padėtis dažnai yra bendras arba vienas kitą papildantis valstybių narių interesas, dviem arba daugiau valstybių narių turėtų būti leidžiama bendru susitarimu arba savanoriškai vykdyti bendrąją tokių asmenų kontrolę, kai atrodo, jog tokia bendroji kontrolė yra veiksmingesnė už vienos valstybės narės vykdomą kontrolę.
- (8) Remdamasi Sutarties 95 straipsniu, Komisija pateikė savo pasiūlymą dėl direktyvos. Taryba, atsižvelgdama į tai, kad pasiūlymas dėl direktyvos susijęs su teisės aktų, reglamentuojančių tiesioginį ir netiesioginį apmokestinimą, derinimu ir todėl tokia direktyva turėtų būti priimama remiantis Sutarties 93 ir 94 straipsniais, pasitarė su Europos Parlamentu 2003 m. lapkričio 12 d. raštu, pranešančiu apie Tarybos ketinimą keisti teisinį pagrindą.
- (9) Todėl turėtų būti atitinkamai iš dalies keičiama Direktyva 77/799/EEB,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyva 77/799/EEB iš dalies keičiama taip:

1. 1 straipsnio 5 dalis iš dalies keičiama taip:

a) žodžiai po antrašte „Italijoje“ keičiami taip:

„il Capo del Dipartimento per le Politiche Fiscali arba įgaliotąjį atstovą“;

b) žodžiai po antrašte „Švedijoje“ keičiami taip:

„Chefen för Finansdepartementet arba įgaliotąjį atstovą“.

⁽¹⁾ 2004 m. sausio 15 d. pateikta nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ OL C 32, 2004 2 5, p. 94.

⁽³⁾ OL L 336, 1977 12 27, p. 15. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2003/93/EB (OL L 264, 2003 10 15, p. 23).

2. 2 straipsnio 2 dalyje pridėdama tokia pastraipa:

„Norėdama gauti prašomą informaciją, minėta institucija arba administracinė institucija, į kurią kreipiamasi pagalbos, imasi veiksmų taip, lyg veiktų savarankiškai arba prašoma kitos savo valstybės narės institucijos.“

3. 7 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybė narė, gaunanti informaciją pagal šią direktyvą, saugo jos slaptumą taip, kaip ir informacijos, kurią ji gauna pagal nacionalinius teisės aktus. Kiekvienu atveju tokia informacija:

- gali būti suteikta tik asmenims, tiesiogiai dalyvaujantiems mokesčių įvertinime arba vykdančioms administracinę tokio įvertinimo kontrolę,
- gali būti pateikiama tik teismo arba administraciniams procesams, susijusiems su poveikio priemonių taikymu, kai siekiama atlikti arba peržiūrėti mokesčių įvertinimą ar atliekant šiuos veiksmus, ir tik tiesiogiai šiuose procesuose dalyvaujantiems asmenims; tačiau tokia informacija gali būti atskleista viešo bylų nagrinėjimo metu arba teismo sprendimuose, jeigu informuojančios valstybės narės kompetentinga institucija tam neprieštarauja tuo metu, kai ji pirmą kartą pateikia informaciją,
- jokiais aplinkybėmis negali būti naudojama kitiems tikslams, išskyrus apmokestinimą arba teismo ar administracinius procesus, susijusius su poveikio priemonių taikymu, kai siekiama atlikti ar peržiūrėti mokesčių įvertinimą arba dėl šių veiksmų.

Be to, valstybės narės gali nustatyti pirmoje šios dalies pastraipoje nurodytą informaciją, naudotiną Direktyvos 76/308/EEB (*) 2 straipsnyje nurodytoms kitoms rinkliavoms, muitams ir mokesčiams įvertinti.

(*) OL L 73, 1976 3 19, p. 18.“

4. 8 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Ši direktyva neįpareigoja valstybės narės, kurios prašoma pateikti informaciją, atlikti tyrimo arba suteikti informacijos, jeigu jos teisės aktai arba tos valstybės kompetentingos institucijos administracinė praktika draudžia atlikti šiuos tyrimus arba rinkti prašomą informaciją.“

b) straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Valstybės narės kompetentinga institucija gali atsisaityti perduoti informaciją, jeigu jos prašanti valstybė narė dėl praktinių arba teisinių priežasčių negali suteikti tokios pačios informacijos.“

5. Įterpiami tokie straipsniai:

„8a straipsnis

Pranešimai

1. Valstybės narės kompetentingos institucijos prašymu kitos valstybės narės kompetentinga institucija, remdamasi toje valstybėje narėje galiojančiomis panašių dokumentų pateikimo taisyklėmis, praneša adresatui apie visas priemones ir sprendimus, kurių imasi arba kuriuos priima prašančiosios valstybės narės administracinės institucijos ir kurie yra susiję su šioje direktyvoje numatytų mokesčių įstatymų taikymu jos teritorijoje.

2. Prašyme pateikti pranešimą nurodomas priemonės arba sprendimo dalykas, kuris turi būti pranešamas, taip pat adresato, pavadinimas (pavardė) ir adresas, kita informacija, galinti padėti identifikuoti adresatą.

3. Institucija, kuriai pateikiamas toks prašymas, nedelsdama praneša prašančiajai institucijai savo atsakymą į šį prašymą, taip pat nurodo datą, kai adresatui pateikiamas pranešimas apie sprendimą arba priemonę.

8b straipsnis

Bendroji kontrolė

1. Jei vieno arba daugiau asmenų, turinčių mokėti mokesčius, mokesstinė padėtis yra bendras arba vienas kitą papildantis dviejų arba daugiau valstybių narių interesas, šios valstybės narės gali susitarti savo teritorijoje vykdyti bendrąją kontrolę, siekdamas pasikeisti tokiu būdu gauta informacija, kai atrodo, jog tai yra veiksmingiau už vienos valstybės narės vykdomą kontrolę.

2. Kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija savarankiškai identifikuoja turinčius mokėti mokesčius asmenis, kuriuos ji ketina siūlyti bendrajai kontrolei. Ši institucija praneša atitinkamai kitos valstybės narės kompetentingai institucijai atvejus, kuriems, jos manymu, turėtų būti taikoma bendroji kontrolė. Ji nurodo tokio savo pasirinkimo priežastis, kiek tai yra įmanoma, ir pateikia informaciją, kuria remdamasi ji priėmė tokį sprendimą. Ji taip pat nurodo laikotarpį, kurio metu turėtų būti vykdoma tokia kontrolė.

3. Kiekvienos suinteresuotos valstybės narės kompetentinga institucija nusprendžia, ar ji pageidauja dalyvauti vykdančią bendrąją kontrolę. Gavusi pasiūlymą vykdyti bendrąją kontrolę, kompetentinga institucija siūlančiajai institucijai patvirtina savo sutikimą arba praneša motyvuotą atsisakymą.

4. Kiekvienos suinteresuotos valstybės narės kompetentinga institucija skiria savo atstovą kontrolės veiksmams prižiūrėti ir koordinuoti.“

2 straipsnis

Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 2005 m. sausio 1 d., įgyvendina šią direktyvą. Jos nedelsdamos praneša Komisijai šių nuostatų tekstus ir koreliacinę lentelę tarp minėtų nuostatų ir šios direktyvos.

Valstybės narės, tvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

3 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

4 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Liuksemburge, 2004 m. balandžio 21 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

J. WALSH